

Regeringens proposition

2000/01:7

Förenklad skattedeklaration

Prop.
2000/01:7

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 14 september 2000

Göran Persson

Bosse Ringholm
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att en fysisk person eller ett dödsbo som anlitar en annan fysisk person för ett arbete skall få redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter på ersättningen för arbetet i en förenklad skattedeklaration. Detta skall inte gälla om ersättningen utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet eller betalas ut till en person som har F-skattsedel.

I den förenklade skattedeklarationen behöver endast redovisas nödvändiga identifikationsuppgifter för utbetalaren och betalningsmottagaren, redovisningsperiod, ersättningens storlek samt storleken på skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

En förenklad skattedeklaration skall lämnas för varje mottagare av ersättning för arbete och bara för de redovisningsperioder som ersättning betalats ut.

För att uppnå ytterligare förenklingar föreslås att skattebetalningens regler om förseningsavgift inte skall tillämpas på ersättningar som får redovisas i en förenklad skattedeklaration och att skönsbeskattning enligt schablon på grund av tidigare lämnade förenklade skattedekclarationer inte skall få göras.

Den förenklade skattedeklarationen skall även utgöra kontrolluppgift och läggas till grund för förtryckta uppgifter på uppdragstagarens förenklade självdeklaration.

På ersättningar som redovisas i en förenklad skattedeklaration skall skatteavdrag göras med 30 procent.

Vid en beräkning av arbetsgivaravgifter som redovisas i en förenklad skattedeklaration skall avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget. Hänsyn skall inte tas till sådant avdrag vid beräkning av arbets-

givaravgifter som redovisas i en ”vanlig” skattedeklaration eller vid beräkning av egenavgifter. Prop. 2000/01:7

Vidare föreslås att värdet av bostadsförmån och kostförmån som en fysisk person får av en annan fysisk person och som ges ut i dennes hushåll skall beräknas till 600 kronor för hel kalendermånad eller 20 kronor per dag för del av kalendermånad för bostad och 50 kronor för två eller flera måltider per dag. Förmån av en måltid per dag skall inte tas upp.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2001. Bestämmelserna om förenklad skattedeklaration skall dock tillämpas först under beskattningsåret 2002.

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter	10
2.3	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	12
2.4	Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:000)	14
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:000) om fördelning av socialavgifter	15
3	Ärendet och dess beredning	16
4	Redovisning och betalning av skatteavdrag och sociala avgifter	17
4.1	Nuvarande ordning	17
4.1.1	Skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter	17
4.1.2	Registrering samt redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter	18
4.1.3	Skyldighet att lämna kontrolluppgift	18
4.2	Kritik mot nuvarande ordning	19
5	Förenklade regler för fysiska personers redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter	20
5.1	Redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter	20
5.2	Beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter	25
6	Ekonomiska konsekvenser och ikraftträdande	29
6.1	Ekonomiska konsekvenser	29
6.2	Ikraftträdande	29
7	Författningskommentar	30
7.1	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)	30
7.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter	32
7.3	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	33
7.4	Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:000)	34
7.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:000) om fördelning av socialavgifter	34
Bilaga 1	Sammanfattning av Riksskatteverkets promemoria Förenklad skattedeklaration (A3000-1017-00/100)	35
Bilaga 2	Lagförslag i Riksskatteverkets promemoria Förenklad skattedeklaration (A3000-1017-00/100)	36

Bilaga 3	Förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig över Riksskatteverkets promemoria Förenklad skattedeklaration (A3000-1017-00/100).....	44	Prop. 2000/01:7
Bilaga 4	Lagrådsremissens förslag till lagtext	45	
Bilaga 5	Lagrådets yttrande.....	54	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 september 2000	56	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2000/01:7

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
2. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
3. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:000),
5. lag om ändring i lagen (2000:000) om fördelning av socialavgifter.

2.1 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483) dels att 8 kap. 8 och 15 §§, 10 kap. 13 och 17 §§, 11 kap. 19 § samt 15 kap. 6 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 10 kap. 13 a och 17 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

8 §

Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person, 2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren, 3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, <i>och</i> 4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka.	3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, 4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka, <i>och</i> 5. sådan ersättning för arbete som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

15 §

Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad skall beräknas enligt värdetabeller.

Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad *eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229)* skall beräknas enligt värdetabeller.

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genomsnittsvärden.

10 kap.

13 §

En skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden.

Om den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration för en viss redovisningsperiod och om skattemyndigheten skriftligen upplysts om detta, behöver någon deklaration inte lämnas för den perioden. *Detta gäller även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden.*

I fråga om den som är skattskyldig till mervärdesskatt gäller andra stycket endast om den skattskyldige enligt 31 § första stycket skall redovisa mervärdesskatten i sin självdeklaration.

13 a §

En fysisk person eller ett dödsbo som har betalat ut ersättning för arbete till en annan fysisk person får fullgöra skyldigheten att lämna skattedeklaration för den ersättningen genom att lämna en förenklad skattedeklaration, om ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet.

En förenklad skattedeklaration skall lämnas för varje betalningsmottagare och för varje redovisningsperiod under vilken ersättning för arbete betalats ut.

Vad som sägs i det följande om skattedekclarationer skall, om inte något annat anges, gälla även förenklade skattedeklarationer.

17 §¹

En skattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,
3. följande uppgifter om skatteavdrag:

- a) den sammanlagda ersättning från vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag,

En skattedeklaration skall, *utom i de fall som anges i 17 a §*, ta upp

¹ Senaste lydelse 1998:347.

- b) sammanlagt avdraget belopp,
4. följande uppgifter om arbetsgivaravgifter:
- a) den sammanlagda ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
 - b) sammanlagt avdrag enligt 9 kap. 3 §,
 - c) periodens sammanlagda avgifter,
5. följande uppgifter om mervärdesskatt:
- a) utgående skatt,
 - b) ingående skatt,
 - c) omsättning, förvärv och överföringar av varor som transporteras mellan EG-länder, och
6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt.

En skattedeklaration som skall lämnas av en gruppövudman skall innehålla de uppgifter som avses i första stycket 1, 2, 5 och 6 samt omfatta hela gruppen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en skattedeklaration skall ta upp.

17 a §

En förenklad skattedeklaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för både utbetalaren och betalningsmottagaren,

2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,

3. uppgift om den ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter,

4. verkställt skatteavdrag,

5. periodens arbetsgivaravgifter, och

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en förenklad skattedeklaration skall ta upp.

11 kap.

19 §

Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av skattemyndigheten.

Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, skall skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (*skönsbeskattning*). Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. I detta fall skall dock beslut rörande mervärdes-skatt kvarstå, om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna.

Bestämmelsen i andra stycket tredje meningen gäller inte i fråga om skatt som har redovisats i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a §.

15 kap.

6 §

Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket.

Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Förseningsavgift tas dock inte ut när en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 13 a § får lämnas eller när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket.

Förseningsavgift tas inte ut om den skattskyldige har avlidit.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
 2. Den nya bestämmelsen i 8 kap. 15 § tillämpas på förmån som getts ut efter ikraftträdandet.
 3. Övriga bestämmelser tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 2002.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Prop. 2000/01:7

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 5 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

5 §²

Uppgiftsskyldighet enligt 4 § föreligger först efter föreläggande av skattemyndigheten beträffande

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, som getts ut av fysisk person eller dödsbo och inte utgör omkostnad i näringsverksamhet, om skatteavdrag inte har gjorts och det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

2. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete i andra fall än som avses i 1 om det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året samt förmån av fritt logi ombord för arbetstagare som avses i punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370),

2 a. ersättning och förmån som redovisats i en förenklad skatte-deklaration enligt 10 kap. 13 a § skattebetalningslagen (1997:483),

3. följande slag av ersättningar om det har angetts i kontrolluppgiften att sådan ersättning har lämnats

a) kostnadsersättning för resa i tjänsten med allmänt kommunikationsmedel, hyrbil eller taxi, motsvarande gjorda utlägg,

b) kostnadsersättning för logi vid sådan resa i tjänsten som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen, motsvarande gjorda utlägg,

c) representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg,

d) ersättning för ökade levnads-kostnader vid sådan resa i tjänsten som avses i punkterna 3 och 3 a av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen eller för kostnader för resa med egen bil i tjänsten eller kostnader för drivmedel för bilför-månshavares resa med förmånsbilen i tjänsten, i den mån ersättningarna enligt 8 kap. 19 och 20 §§ skattebetalningslagen (1997:483) inte skall ligga till grund för beräkning av skatteavdrag.

d) ersättning för ökade levnads-kostnader vid sådan resa i tjänsten som avses i punkterna 3 och 3 a av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen eller för kostnader för resa med egen bil i tjänsten eller kostnader för drivmedel för bilför-månshavares resa med förmånsbilen i tjänsten, i den mån ersättningarna enligt 8 kap. 19 och 20 §§ skattebetalningslagen inte skall ligga till grund för beräkning av skatteavdrag.

² Senaste lydelse 1997:548.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering.

2.3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Prop. 2000/01:7

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)

dels att 61 kap. 1, 4 och 18 §§ skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 61 kap. 3 § skall lyda "Kostförmån och bostadsförmån",

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 61 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

61 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- marknadsvärde i 2 §,
- kostförmån i 3 och 4 §§,
- bilförmån i 5–11 §§,
- reseförmån med inskränkande villkor i 12–14 §§,
- ränteförmån i 15–17 §§, och
- justering av förmånsvärde i 18–21 §§.

I detta kapitel finns bestämmelser om

- marknadsvärde i 2 §,
- kostförmån och bostadsförmån i 3–4 §§,
- bilförmån i 5–11 §§,
- reseförmån med inskränkande villkor i 12–14 §§,
- ränteförmån i 15–17 §§, och
- justering av förmånsvärde i 18–21 §§.

3 a §

Värdet av bostadsförmån och kostförmån som en fysisk person får av en annan fysisk person och som ges ut i dennes hushåll skall beräknas till

- 600 kronor för hel kalendermånad eller 20 kronor per dag för del av kalendermånad för bostad, och
- 50 kronor för två eller flera måltider per dag.

En fri måltid per dag skall inte tas upp.

4 §

Om den skattskyldige lämnar ersättning för kostförmånen, skall förmånsvärdet beräknas till värdet för *kosten* enligt 3 § minskat med vad han har betalat.

Om den skattskyldige lämnar ersättning för kostförmånen *eller bostadsförmånen*, skall förmånsvärdet beräknas till värdet för *förmånen* enligt 3 eller 3 a § minskat med vad han har betalat.

Värdet av kostförmån enligt 3 §
och bilförmån enligt 5–9 §§ skall
justeras uppåt eller nedåt, om det
finns synnerliga skäl.

Värdet av kostförmån *och*
bostadsförmån enligt 3 *och* 3 a §§
samt bilförmån enligt 5–9 §§ skall
justeras uppåt eller nedåt, om det
finns synnerliga skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas på förmån
som getts ut efter ikraftträdandet.

2.4 Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen
(2000:000)

Prop. 2000/01:7

Härigenom föreskrivs i fråga om i socialavgiftslagen (2000:000)³
dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 2 kap. 30 §, av följande
lydelse,

dels att det i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen
skall införas en ny punkt, 9, av följande lydelse.

2 kap.

30 §

*Vid beräkning av arbetsgivar-
avgifter som redovisas i en för-
enkla skattedeklaration enligt 10
kap. 13 a § skattebetalningslagen
(1997:483), skall avdrag göras
med 5 procent av avgiftsunder-
laget. Hänsyn skall inte tas till
avdrag enligt denna paragraf vid
beräkning av avdrag enligt 28 och
29 §§.*

*9. Bestämmelsen i 2 kap. 30 §
skall tillämpas i fråga om avgifter
på ersättningar som betalas ut
efter utgången av år 2001.*

³ Lydelse enligt prop. 2000/01:8.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:000) om fördelning av socialavgifter

Härigenom föreskrivs att 11 § i lag (2000:000)⁴ om fördelning av socialavgifter skall ha följande lydelse.

11 §

Influtna arbetsgivaravgifter skall fördelas mellan avgiftsändamålen enligt beskattningsbeslut som följer av 11 kap. skattebetalningslagen (1997:483). Avdrag som görs enligt 2 kap. 28 och 29 §§ socialavgiftslagen (2000:000) skall avse arbetsmarknadsavgiften.

Influtna arbetsgivaravgifter skall fördelas mellan avgiftsändamålen enligt beskattningsbeslut som följer av 11 kap. skattebetalningslagen (1997:483). Avdrag som görs enligt 2 kap. 28–30 §§ socialavgiftslagen (2000:000) skall avse arbetsmarknadsavgiften.

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas också på avgifts- och räntebelopp som betalas ut till arbetsgivare.

Föreskrifter om fördelningen får meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Riksförsäkringsverket.

⁴ Lydelse enligt prop. 2000/01:8.

I propositionen Förmånsbeskattnings av miljöbilar, m.m. (prop. 1999/2000:6), aviserades att regeringen avsåg att ge Riksskatteverket i uppdrag att se över möjligheterna att administrativt förenkla redovisningen av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter samt lämnande av kontrolluppgifter när en privatperson anlitar en annan privatperson för att utföra ett arbete eller ett uppdrag samt utforma förslag till de författningssändringar som kan behövas.

Genom beslut den 23 september 1999 gav regeringen Riksskatteverket detta uppdrag. Riksskatteverket har i en promemoria, Förenklad skattedeklaration (A3000-1017-00/100), redovisat sitt uppdrag. En sammanfattning av promemorians förslag finns i *bilaga 1* och promemorians lagförslag i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig finns i *bilaga 3*. En sammanställning över remissyttrandena har upprättats och finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2000/334).

Regeringen tar nu upp de förslag till administrativa förenklingar som Riksskatteverket lagt fram i sin promemoria. Vidare tar regeringen upp vissa konsekvensändringar av Riksskatteverkets förslag.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 24 augusti 2000 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Lagrådet har haft synpunkter på utformandet av vissa paragrafer i skattebetalningslagen (1997:483). Lagrådets synpunkter har i huvudsak följts. Synpunkterna kommenteras i författningskommentarerna. Dessutom har vissa redaktionella ändringar gjorts i lagtexten.

Lagrådet har uttalat att det under det fortsatta beredningsarbetet bör övervägas om ytterligare bestämmelser behövs angående förhållandet mellan de båda systemen för skattedeklarationer. Detta har skett och har föranlett vissa ändringar i skattebetalningslagen som inte återfinns i lagrådsremissen. Ändringarna är enbart av förtydligande karaktär och av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

Efter Lagrådets granskning har vidare tillkommit ytterligare ett lagförslag, förslag till lag om ändring i lagen (2000:000) om fördelning av socialavgifter. Ändringen avser endast en konsekvensändring med anledning av införandet av den nya bestämmelsen i 2 kap. 30 § socialavgiftslagen (2000:000) och Lagrådets hörande skulle även i detta fall sakna betydelse.

4 Redovisning och betalning av skatteavdrag och sociala avgifter

4.1 Nuvarande ordning

4.1.1 Skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter

Skyldigheten att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter på ersättning för arbete regleras i 5 kap. skattebetalningslagen (1997:483, SBL) respektive 2 kap. lagen (1981:691) om socialavgifter (jfr 2 kap. nya socialavgiftslagen, prop. 2000/01:8) och beror i huvudsak på om mottagaren har A-skattsedel eller F-skattsedel. Den som betalar ut ersättning för utfört arbete till en person som har A-skattsedel är enligt huvudregeln skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter. Detsamma gäller om mottagaren saknar skattsedel på preliminär skatt. Utbetalaren behöver dock inte göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter om ersättningen understiger 1 000 kronor under inkomståret. Är utbetalaren en fysisk person eller ett dödsbo behöver utbetalaren inte heller göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter om den sammanlagda ersättningen understiger 10 000 kronor under inkomståret, under förutsättning att ersättningen inte är en utgift i utbetalarens näringsverksamhet. Denna beloppsgräns kom till i samband med lagstiftningen om F-skattsedel (se prop. 1991/92:112). Syftet var att från reglerna om skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter undanta vanliga transaktioner mellan enskilda personer samt mellan enskilda och näringsidkare som inte hade F-skattsedel, eller enklare uttryckt transaktioner mellan privatpersoner. På ersättningar understigande 10 000 kronor skall i stället mottagaren själv betala preliminär skatt och socialavgifter i form av egenavgifter. I regel sker detta först i samband med debiteringen av den slutliga skatten. Sedan den 1 januari 2000 har en möjlighet tillkommit för utbetalaren och betalningsmottagaren att träffa en överenskommelse om att utbetalaren skall göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter redan då ersättningen uppgår till minst 1 000 kronor. När det är fråga om ersättning till gode män och förvaltare skall utbetalaren numera alltid göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter om ersättningen är minst 1 000 kronor.

Vid beräkning av skatteavdraget och arbetsgivaravgifterna skall även andra förmåner än kontant ersättning räknas med. Om mottagaren är en fysisk person skall utbetalaren av huvudinkomsten göra skatteavdrag efter tabell. Skattetabellen grundas på olika kommunala skattesatser. Är ersättningen inte huvudinkomst utan sidoinkomst görs skatteavdrag i stället med 30 procent. Vid utbetalning av ersättning för arbete som görs till en juridisk person med A-skatt skall skatteavdrag alltid göras med 30 procent av ersättningen.

Utbetalaren är enligt huvudregeln i 5 kap. 12 § första stycket SBL skyldig att vid varje utbetalningstillfälle till mottagaren lämna uppgift om skatteavdragets belopp.

4.1.2 Registrering samt redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

Prop. 2000/01:7

Skattemyndigheten skall enligt 3 kap. 1 § SBL registrera den som är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter.

Med skyldigheten att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter följer enligt 10 kap. 9 § SBL också skyldighet att lämna skattedeklaration. I skattedeklarationen skall bl.a. redovisas avdragen skatt, arbetsgivaravgifter och mervärdesskatt. Enligt 10 kap. 13 § SBL skall en skattedeklaration lämnas för varje redovisningsperiod. En sådan omfattar enligt 10 kap. 14 § SBL en kalendermånad. Om den som är registrerad som arbetsgivare enligt 3 kap. 1 § SBL inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter för en viss redovisningsperiod är han enligt 10 kap. 13 § SBL skyldig att skriftligen upplysa skattemyndigheten om detta för att inte behöva lämna någon deklaration för den perioden.

Om en deklaration inte har lämnats och någon sådan underrättelse som nyss nämnts inte heller gjorts kan skönsbeskattning ske enligt bestämmelserna i 11 kap. 18 och 19 §§ SBL. Detsamma gäller om en deklaration lämnats i orätt tid eller någon skatt inte redovisats i deklarationen eller redovisats med felaktigt belopp. Av förstnämnda lagrum framgår att varje oredovisad skatt genom ett beslut skall anses ha bestämts till noll kronor. Enligt 11 kap. 19 § SBL får därefter genom omprövning varje skatt som har bestämts till noll kronor bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som kommit fram. Därvid får varje skatt bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna.

Bestämmelser om när en skattedeklaration skall lämnas finns i 10 kap. 18–24 §§ SBL. Skattedeklarationen skall som nyss nämnts lämnas en gång varje månad. När i månaden beror på om mervärdesskatt skall redovisas eller inte. Skall sådan skatt tas med i deklarationen är beskattningsunderlaget avgörande för redovisningstidpunkten. För den som inte skall redovisa mervärdesskatt och den som skall redovisa sådan skatt och har ett beskattningsunderlag som högst uppgår till 40 miljoner kronor gäller som regel senast den 12 i månaden som redovisningsdag. Överstiger beskattningsunderlaget för mervärdesskatt 40 miljoner kronor är i stället den 26 senaste redovisningsdag.

Tidpunkten för betalning av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter regleras i 16 kap. 4 § SBL. Betalningen av skatter och avgifter skall i regel göras senast samma dag som skattedeklarationen skall lämnas. Den som inte behöver lämna skattedeklaration förrän den 26 i månaden är dock skyldig att betala in skatteavdraget och arbetsgivaravgifterna senast den 12 i samma månad.

4.1.3 Skyldighet att lämna kontrolluppgift

Kontrolluppgift om lön, arvode och andra ersättningar eller förmåner som utgör skattepliktig intäkt i inkomstslaget tjänst skall enligt 3 kap. 4 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter, LSK, lämnas

av den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen om de sammantagna uppgår till minst 100 kronor för hela året.

På ersättningar som uppgår till mindre än 1 000 kronor för hela året och som betalas ut av fysiska personer med anledning av tillfälliga arbeten är utbetalaren skyldig att lämna kontrolluppgift först efter föreläggande av skattemyndigheten (3 kap. 5 § LSK).

Uppgifterna skall lämnas till skattemyndigheten på blankett enligt fastställt formulär senast den 31 januari året efter det år ersättningen betalades ut (3 kap. 56 och 58 §§ LSK). Den som är uppgiftsskyldig skall inom samma tid översända ett meddelande med de upplysningar som lämnats i kontrolluppgiften till den uppgiften avser (3 kap. 59 § LSK).

4.2 Kritik mot nuvarande ordning

Det har i debatten förts fram att de regler om redovisning och betalning av skatt och sociala avgifter som gäller när en privatperson anlitar någon tillfälligt är så svåra att förstå och tillämpa att de direkt motverkar sitt syfte. Ett problem är bristande kunskap om gällande regler. Den skriftliga information som skatteförvaltningen tillhandahåller riktar sig i första hand till företagare med anställd personal. Informationen är i regel också mycket omfattande. Det finns dock en kortfattad broschyr som direkt vänder sig till den som privat anlitar en person tillfälligt (RSV 448). Ett annat problem är att själva förfarandet uppfattas som betungande. Den skattedeklaration som skall fyllas i riktar sig till företagare och omfattar därmed även uppgifter, bl.a. om mervärdesskatt, som enbart berör den som bedriver näringsverksamhet. Vidare har anförts att det är svårt att komma ihåg att kontrolluppgift skall lämnas eftersom detta i regel skall ske lång tid efter det att ersättningen har betalats ut. Önskemål har därför framställts om ett enklare regelsystem för redovisning och betalning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter när ersättning för arbete betalas ut av privatpersoner.

5 Förenklade regler för fysiska personers redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

Prop. 2000/01:7

5.1 Redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

Regeringens förslag: En fysisk person eller ett dödsbo som betalar ut ersättning för arbete till en annan fysisk person skall få redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter i en förenklad skattedeklaration om ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet. I skattedeklarationen behöver utbetalaren endast redovisa nödvändiga identifikationsuppgifter för sig och mottagaren, uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas, ersättningens storlek samt storleken på skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

En förenklad skattedeklaration skall lämnas för varje mottagare av ersättning för arbete och bara för de redovisningsperioder som ersättning betalas ut.

Reglerna om förseningsavgift skall inte gälla för den som får lämna en förenklad skattedeklaration. Vidare skall skönsbeskattning enligt schablon på grund av tidigare lämnade förenklade skattedekclarationer inte få göras.

Den förenklade skattedeklarationen skall även utgöra kontrolluppgift och läggas till grund för förtryckta uppgifter på uppdragstagarens förenklade självdeklaration.

Promemorians förslag: Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian lämnas dock inte något lagförslag med innebörden att skönsbeskattning enligt schablon på grund av lämnade förenklade skattedeklarationerna inte skall få göras.

Remissinstanserna: Promemorians förslag tillstyrks i huvudsak av remissinstanserna. *Riksförsäkringsverket* har ingenting att invända mot det förenklade deklarationsförfarande som föreslås i promemorian. Om det för att minska svartarbetet anses önskvärt att sänka priset för ”vitt” arbete vill verket dock framhålla att det är viktigt att tillämpa en strikt försäkringsmässig syn på socialavgifterna. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* ifrågasätter om den förenklade skattedeklarationen inte kan ges ett vidare tillämpningsområde genom att ta bort beloppsgränsen på 10 000 kronor och ålägga uppdragsgivaren skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter på arbetsersättningar till andra privatpersoner oavsett ersättningens belopp. *Samhällsvetenskapliga fakultetsnämnden vid Lunds universitet* har framhållit att det förenklade redovisningsförfarandet måste kopplas till ett system som medger stimulanser för privata uppdragsgivare att redovisa utgiven ersättning i stället för att utge ersättningen ”svart”.

En person som inte bedriver näringsverksamhet har normalt inte de kunskaper om redovisning och betalning av skatter och avgifter som samhället kräver av en näringsidkare. För en privatperson kan det vara svårt att sätta sig in i ett omfattande regelsystem som endast i vissa begränsade delar berör honom. Den information om gällande regler som finns riktar sig i första hand till företagare och är inte avsedd för privatpersoner som enbart vid något enstaka tillfälle anlitar en annan person för arbete.

Regeringen delar den bedömning som görs i promemorian att det är angeläget att förenkla reglerna för redovisning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter samt att underlätta kontrolluppgiftslämnandet.

De av remissinstanserna framförda synpunkterna på förslaget tillämpningsområde samt deras förslag i övrigt för att bekämpa s.k. svartarbete får behandlas i ett annat sammanhang.

Kretsen av berörda

Det förenklade förfarandet bör i första hand kunna tillämpas när en privatperson, eller ett dödsbo, anlitar en annan privatperson för ett arbete. För att uppnå konkurrensneutralitet beträffande privata tjänster bör dock förfarandet även omfatta en enskild näringsidkare som anlitar en fysisk person för att utföra ett arbete inom näringsidkarens privata sfär (se avsnitt 5.2, *Beräkning av arbetsgivaravgifter m.m.*). Det förenklade förfarandet bör även få användas då arbetet utförs regelbundet, exempelvis städning två gånger per månad. I det senare fallet torde det dock bli enklare för den som betalat ut ersättning för arbete att lämna en "vanlig" skattedeklaration eftersom han då får förtryckta skattedeklarationsblanketter hemsända varje månad.

Förenklad skattedeklaration

Enligt dagens regler är den som är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter också skyldig att lämna en skattedeklaration. Som tidigare nämnts är denna deklaration främst avsedd för den som bedriver näringsverksamhet. Regeringen anser att det finns skäl att införa ytterligare en deklaration, en förenklad skattedeklaration. Den deklarationen skall endast ta upp de allra nödvändigaste uppgifterna, såsom identifikationsuppgifter avseende utbetalare och mottagare, den period som redovisningen avser, ersättningens storlek samt storleken på skatteavdrag respektive arbetsgivaravgifter. Uppgiftskravet skiljer sig på flera punkter från det som gäller för en "vanlig" skattedeklaration. Detta beror dels på att den förenklade skattedeklarationen även avses ersätta kontrolluppgiften, dels på att kravet på förenkling för den enskilde arbetsgivaren fått väga tyngre än intresset av att direkt från lämnade uppgifter kunna i detalj kontrollera beräkningarna av avgifter och skatteavdrag. Även intresset av att inhämta uppgifter för den offentliga statistiken som ligger bakom vissa av uppgiftskraven i skattedeklarationen enligt 10 kap.

17 § skattebetalningslagen (1997:483, SBL) har fått stå tillbaka för Prop. 2000/01:7 enkelhetskravet.

För att begränsa antalet blanketter för den som skall redovisa avdragen skatt och arbetsgivaravgifter på en förenklad skattedeclaration bör ett inbetalningskort från början vara fogat till deklaraionsblanketten.

Den förenklade skattedeclarationen bör också användas som kontrolluppgift vid kreditering av den avdragna skatten på betalningsmottagarens skattekonto. För att detta skall vara möjligt bör en förenklad skattedeclaration lämnas för varje mottagare av ersättning.

Förslagen föranleder införandet av två nya paragrafer, 10 kap. 13 a och 17 a §§ SBL samt en ändring i 10 kap. 17 § samma lag.

Skyldighet att lämna uppgift om skatteavdrag

Enligt 5 kap. 12 § första stycket SBL är den som betalar ut ersättning för arbete skyldig att vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets storlek. För mottagaren av ersättningen är denna uppgift ett kvitto på att skatteavdrag har gjorts. Den förenklade skattedeclarationen skulle kunna ligga till grund för denna underrättelse. Det skulle då kunna ankomma på skattemyndigheten att underrätta mottagaren om skatteavdragets storlek, vilket skulle innebära en förenkling för uppdragsgivaren. Det kan emellertid inte uteslutas att en utbetalare av ersättning underlåter att redovisa skatteavdrag eller redovisar avdraget med för lågt belopp i den förenklade skattedeclarationen. I en sådan situation är det angeläget att mottagaren av ersättningen kan styrka att skatteavdrag gjorts och med vilket belopp eftersom han har rätt att tillgodoräkna sig hela avdraget. Regeringen anser därför att regeln om att utbetalaren är skyldig att till mottagaren lämna uppgift om skatteavdragets storlek även bör gälla den som använder en förenklad skattedeclaration. Bestämmelserna i 5 kap. 12 § SBL bör därför gälla också för den som lämnar en förenklad skattedeclaration.

Registrering

Enligt 3 kap. 1 § SBL skall skattemyndigheten som arbetsgivare registrera den som är skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter. Även en privatperson som anlitar en annan privatperson är att betrakta som arbetsgivare i detta sammanhang. Denne bör därför registreras i enlighet med den nyss angivna bestämmelsen.

Skattemyndigheten bör grunda registreringen på de uppgifter som lämnas i den förenklade skattedeclarationen. Någon särskild anmälan om registrering behöver inte göras och registreringen kräver därför ingen arbetsinsats från den enskilde.

Av bestämmelserna i 10 kap. 13 § första stycket SBL framgår att en skattedeklaration skall lämnas för varje redovisningsperiod. I andra stycket finns ett undantag från första stycket. Den som är registrerad enligt 3 kap. 1 § SBL men som för en viss period inte skall redovisa vare sig skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i skattedeklaration och skriftligen har upplyst skattemyndigheten om detta behöver inte lämna någon deklARATION för den perioden.

Denna ordning bör inte gälla för dem som lämnar en förenklad skattedeklaration. En sådan skattedeklaration skall bara behöva lämnas för de redovisningsperioder som ersättning för arbete betalas ut.

Vad som sägs i 10 kap. 13 § andra stycket SBL skall gälla även om en förenklad skattedeklaration lämnas för den aktuella perioden.

Förslaget föranleder ändringar i 10 kap. 13 § SBL och införandet av en ytterligare bestämmelse i den föreslagna nya paragrafen 10 kap. 13 a § i samma lag.

Redovisnings- och betalningstidpunkt

I 10 kap. 18–24 §§ SBL anges vid vilken tidpunkt en skattedeklaration skall lämnas. En sådan skall som tidigare nämnts lämnas en gång varje månad. Redovisningstidpunkten för den som har att redovisa endast avdragen skatt och arbetsgivaravgifter är enligt 10 kap. 22 § SBL senast den 12 i månaden efter redovisningsperioden, i januari och augusti dock senast den 17. Dessa tidpunkter bör gälla även för den som skall lämna en förenklad skattedeklaration.

Tidpunkten för betalning av avdragen skatt och arbetsgivaravgifter regleras i 16 kap. 4 § SBL. Enligt den bestämmelsen skall avdragen skatt och arbetsgivaravgifter som skall redovisas i en skattedeklaration betalas senast samma dag som deklarationen skall ha kommit in. Motsvarande regel bör enligt regeringens mening gälla den som skall lämna en förenklad skattedeklaration. Detta innebär att redovisning och betalning skall ske senast den 12 (17) i månaden efter det att utbetalningen gjordes.

Skönsbeskattning m.m.

I 11 kap. 18 § SBL anges att om en skattedeklaration inte har lämnats i rätt tid eller på rätt sätt eller om någon skatt inte har redovisats i deklarationen skall varje oredovisad skatt anses genom ett beslut ha bestämts till noll kronor. Om skatten redovisas senare anses ett beslut i stället ha fattats i enlighet med redovisningen, om inte ett beslut om omprövning har meddelats dessförinnan.

Enligt 11 kap. 19 § SBL, som innehåller bestämmelser om skönsbeskattning, får ett beslut om skatt omprövas av skattemyndigheten. Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Kan en tillförlitlig beräkning inte göras på sådant sätt, skall skatten

bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram.

Såväl bestämmelserna i 11 kap. 18 § SBL som de i 11 kap. 19 § samma lag bör gälla för privatpersoner som är arbetsgivare. Sistnämnda lagrum innehåller emellertid även en bestämmelse som säger att varje skatt som har bestämts till noll kronor enligt 18 § får, om inte omständigheterna talar för något annat, bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. Denna bestämmelse tar sikte på dem som är skyldiga att redovisa skatter och avgifter löpande varje månad och lämpar sig inte för dem som lämnar en förenklad skattedeklaration eftersom en sådan som regel kommer att lämnas endast vid något enstaka tillfälle per år.

Är det så att en förenklad skattedeklaration inte har lämnats men skattemyndigheten ändå fått kännedom om att ersättning betalats ut av en arbetsgivare som är privatperson bör skatten i första hand bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter, eller i andra hand, efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som kommit fram. Några andra regler torde inte behövas.

Förslaget föranleder en ändring i 11 kap. 19 § SBL.

Förseningsavgift

I 15 kap. 6 § SBL finns regler om förseningsavgift. Dessa innebär bl.a. att den som inte har lämnat skattedeklaration inom föreskriven tid påförs förseningsavgift med 1 000 kronor.

Enligt skattebetalningslagens regler sker inbetalning och redovisning inte genom samma handling. Inbetalningskortet är skilt från redovisningshandlingen. Syftet med detta är att skattemyndigheten snabbt skall få tillgång till redovisningsuppgifterna för att kunna stämma av skattekontona. Det är därför viktigt att redovisningshandlingen kommer in i rätt tid. Förseningsavgiften har därför förts in som ett påtryckningsmedel.

De belopp som kommer att redovisas i den förenklade skattedeklarationen kommer i allmänhet att vara mycket små i förhållande till de belopp som redovisas i "vanliga" skattedeklarationer. En förseningsavgift på 1 000 kronor skulle i många fall te sig alltför hög. Regeln om förseningsavgift bör därför inte gälla för dem som får redovisa i en förenklad skattedeklaration.

Förslaget föranleder ändring i 15 kap. 6 § SBL.

Kontrolluppgiftsskyldighet

Den kontrolluppgiftsskyldighet som finns enligt lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter (LSK) bör göras enklare för privatpersoner. Som tidigare sagts kan systemet med att lämna kontrolluppgift senast den 31 januari året efter utbetalningsåret uppfattas som betungande. Detta hänger samman med dels svårigheten att komma ihåg att en sådan uppgift skall lämnas, dels besväret med att rekvirera och fylla i en särskild kontrolluppgiftsblankett. Den förenklade skattedekla-

rationen bör därför även tjänstgöra som kontrolluppgift och därmed ligga till grund för mottagarens taxering.

För den som bara är skyldig att lämna kontrolluppgift förelås ingen ändring när det gäller kontrolluppgiftsskyldigheten. Genom att träffa en överenskommelse, se avsnitt 4.1.1, kan utbetalaren dock bli skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter redan då ersättningen uppgår till minst 1 000 kr. Han kan då välja att redovisa i en förenklad skattedeklaration och har därmed fullgjort sin uppgiftsskyldighet gentemot skattemyndigheten. Han behöver därmed inte heller komma ihåg att lämna kontrolluppgift i januari året efter det att ersättningen betalades ut.

Nuvarande skyldighet för den som lämnar en kontrolluppgift att meddela den skattskyldige vilka upplysningar som lämnats i kontrolluppgiften bör inte gälla för den som lämnar en förenklad skattedeklaration. Ett motsvarande meddelande bör i stället skickas ut från Riksskatteverket som hämtar dessa uppgifter från skattedeklarationen. Meddelandet bör skickas ut senast den 15 februari under taxeringsåret. Bestämmelser om detta bör meddelas i förordningsform.

Förslaget om ändrad kontrolluppgiftsskyldighet föranleder ändring i 3 kap. 5 § LSK.

5.2 Beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter

Regeringens förslag: På ersättningar som redovisas i en förenklad skattedeklaration skall skatteavdrag göras med 30 procent.

Vid en beräkning av arbetsgivaravgifter som redovisas i en förenklad skattedeklaration skall avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget. Hänsyn skall inte tas till sådant avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter som redovisas i en ”vanlig” skattedeklaration eller vid beräkning av egenavgifter.

Värdet av bostadsförmån och kostförmån som en fysisk person får av en annan fysisk person och som ges ut i dennes hushåll skall beräknas till 600 kronor för hel kalendermånad eller 20 kronor per dag för del av kalendermånad för bostad och 50 kronor för två eller flera måltider per dag. En fri måltid per dag skall inte tas upp.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: Promemorians förslag tillstyrks i huvudsak av remissinstanserna. *Kammarrätten i Jönköping* ifrågasätter dock, när det gäller värdering av bostadsförmån och kostförmån, om beloppen skall anges direkt i lag.

Beräkning av skatteavdrag

Skatteavdrag görs antingen enligt skattetabell eller enligt en bestämd procentsats. Enligt 8 kap. 2 § SBL skall skatteavdrag från ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person göras enligt skattetabell om ersättningen hänför sig till en bestämd tidsperiod och betalas vid regelbundet återkommande tillfällen. Skattetabellerna är upprättade efter olika kommunala skattesatser.

Är ersättningen sidoinkomst, dvs. ersättningen är inte mottagarens huvudsakliga ersättning för arbete, skall enligt 8 kap. 8 § SBL skatteavdrag göras med 30 procent. Denna bestämmelse har kommit till av administrativa skäl för att underlätta för utbetalare av sidoinkomst att göra skatteavdrag med rätt belopp.

Skatteavdrag enligt tabell ger i regel ett mer korrekt skatteuttag än skatteavdrag enligt en fast procentsats. Avdrag enligt tabell förutsätter emellertid att arbetsgivaren har kännedom om storleken på den kommunala skattesatsen i den kommun där arbetstagaren är bosatt. För att underlätta för arbetsgivaren föreslår regeringen därför att skatteavdrag som skall redovisas i en förenklad skattedeklaration normalt skall göras med 30 procent även om ersättningen är mottagarens huvudinkomst.

Personer med exempelvis låg årsinkomst eller räntekostnader har möjlighet att hos skattemyndigheten ansöka om ett beslut om ändrad beräkning av skatteavdrag. I dessa fall kan skattemyndigheten besluta att inget skatteavdrag skall göras eller att avdrag skall göras med en viss lägre procentsats. Samma regler för ändrad beräkning av skatteavdrag bör gälla även beträffande sådan ersättning som redovisas i en förenklad skattedeklaration.

Förslaget föranleder ändringar i 8 kap. 8 § SBL.

Beräkning av arbetsgivaravgifter m.m.

Den som utger avgiftspliktig ersättning skall enligt 2 kap. 1 § lagen (1981:691) om socialavgifter, SAL, (jfr 2 kap. 1 § nya socialavgiftslagen, prop. 2000/01:8) och 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift betala arbetsgivaravgifter respektive allmän löneavgift. För beskattningsåret 2000 uppgår avgifterna sammanlagt till 32,92 procent av avgiftsunderlaget.

Enligt 2 kap. 5 a § SAL (jfr 2 kap. 28 § nya socialavgiftslagen) får en arbetsgivare vid beräkning av arbetsgivaravgifter varje månad göra avdrag med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 3 550 kronor. Detta innebär att det endast är på ersättningar som överstiger 71 000 kronor per månad som fulla arbetsgivaravgifter skall tas ut. Då det finns skäl att anta att de ersättningar som betalas ut av privatpersoner sammantaget normalt inte kommer att överstiga detta belopp, bör reducering av arbetsgivaravgifterna alltid kunna göras med 5 procent, dvs. utan nämnda beloppsbegränsning. På detta sätt underlättas

redovisningen av arbetsgivaravgifterna och blanketten för förenklad skattedeklaration kan göras enklare.

För att undvika att den som bedriver näringsverksamhet i enskild firma missgynnas i förhållande till den som bedriver verksamhet i bolagsform skall, som framgår av avsnitt 5.1, även näringsidkare i vissa fall få använda den förenklade skattedeklarationen. Hänsyn skall därvid inte tas till de avgifter som redovisas i den förenklade skattedeklarationen vid beräkning av arbetsgivaravgifter som redovisas i en ”vanlig” skattedeklaration eller vid beräkning av egenavgifter.

Förslagen föranleder införandet av en ny paragraf, 2 kap. 30 §, i nya socialavgiftslagen samt införandet av en ny punkt, 9, i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till samma lag.

Beräkning av värdet av bostadsförmån och kostförmån

I 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229, IL) finns bestämmelser om värdering av inkomster i annat än pengar. Enligt huvudregeln i 61 kap. 2 § IL skall värdering ske till marknadsvärdet. I 61 kap. 3 och 4 §§ IL finns särskilda bestämmelser om värdering av kostförmån. Värdet av kostförmån skall justeras uppåt eller nedåt om det finns synnerliga skäl, 61 kap. 18 § IL. I vissa situationer är kostförmån helt undantagen från beskattning. Det gäller bl.a. för lärare och annan personal vid skola, förskola, daghem och fritidshem om personalen vid måltiden har tillsynsskyldighet för barn under skolmåltid eller i samband med s.k. pedagogisk måltid. Enligt 61 kap. 21 § IL får, i fråga om praktikanter eller motsvarande, kostförmån och bostadsförmån justeras till skäligt belopp.

Enligt 8 kap. 14 § SBL skall skatteavdrag göras även på andra förmåner än kontant ersättning. För annan bostadsförmån än förmån av semesterbostad finns en schabloniserad värderingsregel i 8 kap. 15 § SBL. Värdet av bostadsförmån i annat fall och värdet av kostförmån skall, enligt 8 kap. 17 § SBL, beräknas enligt bestämmelserna i IL. Bestämmelserna om justering i 61 kap. 18 § IL får dock tillämpas endast i fråga om fri kost och efter beslut av skattemyndigheten.

Förmånerna skall vid beräkning av arbetsgivaravgifter tas upp till ett värde som bestäms enligt bestämmelserna i 8 kap. 14, 15 och 17 §§ SBL (9 kap. 2 § SBL). Värdet av kostförmån får efter beslut av skattemyndigheten justeras enligt 61 kap. 18 § IL.

Riksskatteverket har i föreskrifter (RSFS 1999:18 och 19) för inkomståret 2000 fastställt vilka värden som skall tillämpas vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter när det gäller förmån av bostad som är belägen här i landet och inte är semesterbostad respektive kostförmån.

De i lag angivna och av Riksskatteverket fastställda förmånsvärdena tar sikte på förmåner som getts ut i näringsverksamhet och som mestadels består av en ”egen bostad” och restaurangmåltider. Situationen för dem som har fri bostad och kost i ett privathem skiljer sig påtagligt från dem som har egen bostad eller kan inta sin måltid på restaurang. En barnflickas situation såvitt avser måltider liknar i stort den som gäller för dem med tillsynsskyldighet. Dagens regler ger visserligen utrymme för att

justera förmånsvärdet och att till och med undanta förmånen från beskattning. Det är dock ett administrativt tungrovt system, såväl för arbetsgivare och arbetstagare som för skattemyndigheterna. Regeringen anser därför att det finns skäl att i vissa fall ge möjlighet att ta upp bostadsförmån och kostförmån till andra värden än nuvarande schablonvärden. Av administrativa skäl bör de bestämmas utifrån enhetliga principer. Bostadens geografiska läge bör därför inte påverka värderingen. Regeringen föreslår att värdet av bostadsförmån när det är fråga om en bostad i uppdragsgivarens hushåll skall beräknas till 600 kronor för kalendermånad eller 20 kronor per dag för del av kalendermånad. Om den bostad som tillhandahålls är en fristående lägenhet eller ett hus som inte används också av uppdragsgivaren skall förmånen däremot beräknas efter marknadsvärdet. Förmånsvärdet av två eller flera måltider per dag bör bestämmas till 50 kronor per dag. För det fall endast frukost, lunch eller middag ges ut bör något förmånsvärde inte beräknas. De nu föreslagna värdena bör ligga till grund såväl vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som vid inkomsttaxeringen. Om det finns synnerliga skäl skall de schablonmässigt beräknade värdena kunna justeras uppåt eller nedåt.

Regeringen anser att det är ändamålsenligt att, som föreslås i promemorian, ange de belopp till vilka förmånerna skall värderas direkt i lagtexten. Beloppen är schablonmässigt beräknade och det finns inte anledning att anta att de behöver ändras annat än i undantagsfall.

Förslagen föranleder dels ändringar i 8 kap. 15 § SBL och 61 kap. 1, 4 och 18 §§ IL, dels införandet av en ny paragraf, 61 kap. 3 a § IL.

6 Ekonomiska konsekvenser och ikraftträdande Prop. 2000/01:7

6.1 Ekonomiska konsekvenser

För att få genomslag och skapa intresse för det nya sättet att redovisa krävs en informationsinsats. Vidare kan tillämpningen av de nya reglerna medföra att vissa mindre administrativa kostnader uppkommer för beskattningsmyndigheterna. Regeringen gör bedömningen att kostnaderna för genomförandet kan finansieras inom ramen för skatteförvaltningens befintliga anslag.

De kostnader som den löpande förvaltningen av det nya systemet kan medföra torde inte medföra någon statsfinansiell kostnad.

6.2 Ikraftträdande

De nya reglerna om förenklad skattedeklaration föreslås träda i kraft den 1 januari 2001. Den tidigaste tidpunkt för att införa det förenklade förfarandet har dock av Riksskatteverket bedömts vara den 1 januari 2002. Bestämmelserna om förenklad skattedeklaration bör därför börja tillämpas först under beskattningsåret 2002.

Den schablonmässiga värderingen av bostadsförmån och kostförmån bör dock tillämpas redan från och med ikraftträdandet.

7.1 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

8 kap.

8 §

I paragrafens första stycke har i en ny *punkt 5* förts in en särskild bestämmelse som anger att skatteavdrag skall göras med 30 procent av sådan ersättning för arbete som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt bestämmelserna i 10 kap. 13 a §. Bestämmelsen avses bli tillämplig oberoende av om ersättningen är mottagarens huvudinkomst eller sidoinkomst. Därigenom behöver utbetalaren inte ta reda på om ersättningen är mottagarens huvudinkomst eller inte och alltså inte i något fall beräkna skatteavdraget enligt den skattetabell som annars skall gälla för mottagaren.

Den som tar emot ersättningen skall dock ha möjlighet att hos skattemyndigheten begära att få skatteavdraget ändrat enligt bestämmelserna i 10 kap. 29 §. Om myndigheten har fattat beslut om en sådan ändring skall skatteavdraget beräknas enligt beslutet.

15 §

Tillägget i *första stycket* har införts för att bostadsförmån som ges ut av privatperson i dennes hushåll till annan privatperson inte skall värderas för högt vid beräkningen av skatteavdraget och arbetsgivaravgifterna. Att även arbetsgivaravgifterna genom ändringen kommer att beräknas enligt de nya reglerna i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229) framgår av hänvisningen i 9 kap. 2 § skattebetalningslagen till 8 kap. 17 § samma lag.

10 kap.

13 §

Ett tillägg har gjorts i *andra stycket*. Av detta framgår att vad som sägs i andra stycket skall gälla även om en förenklad skattedeklaration enligt 13 a § lämnas för redovisningsperioden. På samma sätt som gäller idag innebär detta att den som inte skall redovisa skatteavdrag eller arbetsgivaravgifter i en "vanlig" skattedeklaration inte behöver lämna en sådan deklaration om skattemyndigheten skriftligen upplysts härom.

13 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förenklad skattedeklaration. Av *första stycket* framgår att en privatperson eller ett dödsbo som betalar ut ersättning för arbete till en annan privatperson får välja att redovisa skatteavdrag och arbetsgivaravgifter för denna ersättning i en förenklad skattedeklaration i stället för, enligt gällande regler, i en "vanlig" skattedeklaration.

En begränsning är att ersättningen inte får utgöra utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet. Inget hindrar dock att ersättningen är att hänföra till näringsverksamhet för mottagaren. Denne torde dock i sådant fall vanligen ha F-skattsedel, varvid skatteavdrag inte skall göras och arbetsgivaravgifter inte betalas.

Avsikten med att särskilt ange att en förenklad skattedeklaration får lämnas ”för den ersättningen” är att det inte skall vara möjligt att fullgöra skyldigheten enligt 13 § att lämna en ”vanlig” skattedeklaration genom att i stället lämna en förenklad skattedeklaration.

En förenklad skattedeklaration skall lämnas för varje person som har tagit emot ersättning för arbete. Denna bestämmelse var i lagrådsremissen placerad som ett tredje stycke i den nya paragrafen 10 kap. 17 a §. På *Lagrådets* inrådan har bestämmelsen flyttats till 13 a § *andra stycket*.

Av *andra stycket* framgår också att en förenklad skattedeklaration bara behöver lämnas för den redovisningsperiod under vilken ersättning för arbete betalats ut (i lagrådsremissen var denna bestämmelse placerad i första stycket).

I enlighet med *Lagrådets* förslag har lagts till en bestämmelse som innebär att vad som sägs i det följande i skattebetalningslagen om skattedeklarationer även skall gälla förenklade skattedeklarationer, om inte annat anges. Som en följd av den omstrukturering som gjorts av bestämmelserna i förtydligande syfte har nämnda bestämmelse tagits in som ett *tredje stycke* i förevarande paragraf.

17 §

Som en följd av den nya bestämmelsen i 13 a § tredje stycket, att vad som sägs i det följande om skattedeklarationer även skall gälla förenklade skattedeklarationer om inte annat anges, har ett tillägg gjorts *första stycket* i förevarande paragraf. Av detta framgår att det finns särskilda bestämmelser i 17 a §.

17 a §

I paragrafen, som är ny, anges vilka uppgifter en förenklad skattedeklaration skall innehålla.

I *andra stycket* har tagits in en bestämmelse motsvarande 10 kap. 17 § tredje stycket om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad den förenklade skattedeklarationen skall ta upp. *Lagrådet* har framfört att ett formligt bemyndigande är obehövligt och att bestämmelsen därför bör formuleras om på så sätt att ”får meddela” byts ut mot ”meddelar”. Regeringen delar *Lagrådets* uppfattning. Bestämmelsen är dock utformad i enlighet med de bestämmelser som redan finns i skattebetalningslagen och regeringen finner inte skäl att inom ramen för detta lagstiftningsprojekt formulera om bestämmelserna.

11 kap.*19 §*

Ett nytt *tredje stycke* har lagts till. Av detta följer att skönsbeskattning enligt schablonen i andra stycket tredje meningen inte får göras på grund av avlämnade förenklade skattedeclarationer. Om någon deklARATION inte har lämnats men skattemyndigheten ändå fått kännedom om att ersättning för arbete betalats ut av en privatperson till en annan privatperson skall skatten givetvis kunna bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter men om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt skall skatten kunna bestämmas endast efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som kommit fram. Den skatt som redovisats tidigare i ”vanliga” skattedeclarationer avses däremot kunna läggas till grund för en senare beräkning av oredovisad skatt när någon deklARATION inte har lämnats även i det fall det gäller sådan skatt som den skattskyldige skulle haft rätt att redovisa i en förenklad skattedeklARATION.

15 kap.*6 §*

Av ändringen framgår att förseningsavgift inte skall tas ut från den som har rätt att redovisa i en förenklad skattedeklARATION. Om även sådan ersättning betalats ut som måste redovisas i en ”vanlig” skattedeklARATION gäller inte befrielsen om skattedeklARATION för den ersättningen inte görs inom föreskriven tid.

I de fall skattemyndigheten behöver utöva påtryckning för att få in en skattedeklARATION från en privat arbetsgivare som har rätt att lämna en förenklad skattedeklARATION, är myndigheten således hänvisad till att förelägga denne att deklARERA. Att ett sådant föreläggande får förenas med vite framgår av 23 kap. 2 §.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklARATION och kontrolluppgifter

3 kap.*5 §*

Genom tillägget i *punkt 2 a* kommer den som redovisat skatteavdrag och arbetsgivaravgifter i en förenklad skattedeklARATION att undantas från kravet att lämna kontrolluppgift avseende dessa ersättningar. Uppgiftsskyldigheten fullgörs i stället genom den förenklade skattedeklARATIONEN. I de fall skattemyndigheten finner att behov föreligger att få de mer detaljerade uppgifter som en kontrolluppgift innehåller, har myndigheten möjlighet att förelägga även den som redovisat i en förenklad skattedeklARATION att lämna kontrolluppgift.

61 kap.

1 §

Ändringen är en följd av införandet av 61 kap. 3 a §.

3 a §

I paragrafen, som är ny, har tagits in en bestämmelse om särskild beräkning av värdet av bostads- och kostförmån som en fysisk person får av en annan fysisk person och som ges ut i dennes hushåll. Värdet av fri bostad skall beräknas till 600 kronor för hel kalendermånad. Om förmånen endast har utgått under en del av månaden skall värdet beräknas till 20 kronor per dag. Värdet av fria måltider skall beräknas till 50 kronor per dag.

Uttryckssättet ”dennes hushåll” innebär att det inte nödvändigtvis måste vara i utgivarens permanenta bostad som förmånen erhålls. Även kostförmån som utgår under till exempel en resa, bör beräknas enligt nu nämnda regler, så länge den utgår i utgivarens hushåll. I de fall förmånstagaren får en förmån som utges utanför utgivarens hushåll, det kan t.ex. vara fråga om en bostadsförmån i en lägenhet eller ett hus som är skilt från utgivarens hushåll, skall värderingsreglerna enligt denna paragraf däremot inte tillämpas. Att förmånen skall vara utgivna i utgivarens hushåll utesluter inte att värderingsreglerna kan tillämpas i de fall förmånen utgör en utgift i utgivarens näringsverksamhet.

Av *andra stycket* framgår att förmånen inte skall tas upp om den endast avser en måltid per dag.

4 §

Ändringen är en följd av införandet av 3 a §.

18 §

Paragrafen innehåller bestämmelser som gör det möjligt att justera de schablonmässigt beräknade värdena av kostförmån och bilförmån om det finns synnerliga skäl. Värderingen av kostförmån och bostadsförmån i den nya 3 a § skall ske schablonmässigt. Ändringen innebär att justering av förmånsvärdet kan ske även i dessa fall.

7.4 Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:000)

Prop. 2000/01:7

2 kap.

30 §

Av paragrafen, som är ny, framgår att den som redovisar i en förenklad skattedeklaration alltid får reducera arbetsgivaravgifterna med 5 procent. På detta sätt underlättas redovisningen av arbetsgivaravgifterna och blanketten för förenklad skattedeklaration kan göras enklare genom att den inte behöver innehålla utrymme för redovisning av avgifter som endast delvis reduceras. Av bestämmelsen framgår också att en enskild näringsidkare, som har anställda i sin näringsverksamhet, inte behöver ta hänsyn till de avgifter som betalas till personer som anställs inom den privata sfären när han skall redovisa arbetsgivaravgifterna för sina anställda i näringsverksamheten. På detta sätt undviks att någon utbetalare missgynnas för att han är näringsidkare.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till socialavgiftslagen (2000:000)

Av *punkt 9* som är ny, framgår att de nya bestämmelserna i 2 kap. 30 § skall tillämpas första gången i fråga om avgiftspliktig ersättning som betalas ut efter utgången av år 2001.

7.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:000) om fördelning av socialavgifter

11 §

Ändringen är en konsekvensändring med anledning av införandet av den nya bestämmelsen, 2 kap 30 §, i nya socialavgiftslagen (2000:000) och innebär att hänvisningen utvidgas till att omfatta även den bestämmelsen.

Sammanfattning av Riksskatteverkets promemoria Förenklad skattedeklaration (A3000-1017-00/100)

Prop. 2000/01:7
Bilaga 1

Regeringen gav i september 1999 Riksskatteverket i uppdrag att analysera vilka möjligheter det finns att förenkla redovisning och betalning av preliminär skatt och arbetsgivaravgifter samt lämnande av kontrolluppgifter, när en privatperson har anställt eller anlitat en annan privatperson för att utföra ett arbete eller uppdrag. Riksskatteverket har i en promemoria, Förenklad skattedeklaration, redovisat sitt uppdrag.

Promemorian förslag till förenkling riktar sig till fysiska personer som lämnar uppdrag som är hänförliga till uppdragsgivarens privata sfär. Även näringsidkare föreslås få tillämpa det förenklade förfarandet när de anlitar en fysisk person till att utföra ett uppdrag som inte är hänförligt till näringsidkarens näringsverksamhet.

Enligt förslaget skall skatteavdrag göras med 30 procent om inte skattemyndigheten beslutat om ändrat skatteavdrag eller, beträffande huvudarbetsgivare, uppdragstagaren begär att högre skatteavdrag skall göras.

Den avdragna skatten och underlaget för arbetsgivaravgifterna redovisas i en förenklad skattedeklaration. I skattedeklarationen behöver endast redovisas nödvändiga personuppgifter på utbetalaren och mottagaren, redovisningsperiod, ersättningens storlek samt storleken på skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. Betalning sker genom förmedling av postgiro/bankgiro på samma sätt som övriga skattekontoinbetalningar.

Genom att lämna den förenklade skattedeklarationen har uppdragsgivaren även fullgjort sin kontrolluppgiftsskyldighet.

För att uppnå ytterligare förenklingar föreslås att skattebetalningslagens regler om förseningsavgift inte skall tillämpas beträffande förenklad skattedeklaration.

Vidare föreslås att den beloppsmässiga gräns som gäller för den femprocentiga nedsättningen av arbetsgivaravgifter inte skall tillämpas på ersättningar som redovisas i den förenklade självdeklarationen.

En låg schablonmässig värdering föreslås avseende fri bostad och fri kost. Förmån av fri bostad i utgivarens hem skall beräknas till 600 kronor per månad eller 20 kronor per dag för del av kalendermånad. Förmån av två eller fler fria måltider per dag i utgivarens hem skall beräknas till 50 kronor per dag.

Det förenklade förfarandet föreslås träda i kraft den 1 januari 2002.

Lagförslag i Riksskatteverkets promemoria Förenklad skattedeklaration (A3000-1017-00/100)

Prop. 2000/01:7
Bilaga 2

1. Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483) dels att §, 8 kap. 8 och 15 §§, 10 kap. 9 § och 15 kap. 6 §, skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 10 kap. 13 a och 17 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

8 §

Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren,
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, *och*
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka.

3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen,
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka, *och*
5. ersättning för arbete som en fysisk person betalar till en annan fysisk person och som inte utgör utgift i en av utbetalaren bedrivna näringsverksamhet.

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

15 §

Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad skall beräknas enligt värdetabeller.

Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad *eller bostad som avses i 61 kap 22 § inkomstskattelagen (1999:1229)* skall beräknas enligt värdetabeller.

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom

området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genomsnittsvärden.

Prop. 2000/01:7
Bilaga 2

10 kap.

9 §¹

En skattedeclaration skall lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen, med undantag av sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § nämnda lag, allt om inte annat följer av 31 eller 32 §§,
5. den som är grupphuvudman, och
6. den som omfattas av beslut enligt 11 §.

En fysisk person som har betalat ut ersättning till en annan fysisk person får, om ersättningen inte skall hänföras till en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet, välja att lämna skattedeclaration som avses i 17 a §.

13 a §

En skattedeclaration enligt 17 a § skall lämnas för varje redovisningsperiod under vilken ersättning för arbete betalats ut.

17 a §

En förenklad skattedeclaration skall ta upp

1. nödvändiga identifikationsuppgifter avseende såväl utbetalare som betalningsmottagare,
2. uppgift om de utbetalningsdagar för vilken redovisning lämnas,
3. utgivna skattepliktiga förmåner,
4. verkställt skatteavdrag,
5. periodens arbetsgivaravgifter, och

¹ Senaste lydelse 1998:347.

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

Prop. 2000/01:7
Bilaga 2

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en förenklad skattedeklaration skall ta upp.

15 kap.

6 §

Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket.

Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om *en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 17 a § eller en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket*

Förseningsavgift tas inte ut om den skattskyldige har avlidit.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas på redovisningsperioder efter ikraftträdandet.

2. Förslag till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

Prop. 2000/01:7
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 5 a § och 3 kap. 5 a § lagen (1981:691) om socialavgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

5 a §²

Vid beräkning av arbetsgivaravgifter får en arbetsgivare från arbetsgivaravgifterna varje månad göra avdrag med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst 3 550 kronor.

Om flera arbetsgivare ingår tillsammans i en koncern, skall de vid bedömningen av avdragsrätt enligt första stycket anses som en arbetsgivare. Avdraget skall i sådant fall i första hand göras av moderföretaget. Om avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning moderföretaget bestämmer.

Om en arbetsgivare med stöd av 10 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) medgivits dispens från skyldigheten att redovisa arbetsgivaravgifterna varje månad får han, i stället för vad som föreskrivs i första stycket, från arbetsgivaravgifterna varje år göra avdrag med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst 3 550 kronor för varje månad verksamheten bedrivits.

Vid beräkning av arbetsgivaravgifter som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 9 § andra stycket skattebetalningslagen får avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget utan begränsning enligt ovan. Hänsyn skall inte tas till avdrag enligt detta stycke vid beräkning av avdrag enligt första-tredje styckena.

3 kap.

5 a §³

Vid beräkning av egenavgifter får avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget beräknat enligt 4 § första stycket, dock högst med 9 000 kronor per år. Om den försäkrade under året även betalat ut lön eller annan förmån till arbetstagare och som arbetsgivare gjort avdrag från arbetsgivaravgifterna enligt 2 kap. 5 a §, får dock avdrag från egenavgifterna medges högst med ett så stort belopp att det sammanlagda

² Senaste lydelse 1997:437.

³ Senaste lydelse 1998:679.

avdraget från egenavgifterna och arbetsgivaravgifterna inte överstiger 42 600 kronor per år.

Prop. 2000/01:7
Bilaga 2

Om den försäkrade är delägare i ett handelsbolag får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till handelsbolagets inkomster för samtliga delägare i handelsbolaget inte överstiga 42 600 kronor per år. Avdraget fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. Kan en eller flera av delägarna helt eller delvis inte utnyttja avdraget får resterande avdrag fördelas mellan övriga delägare på motsvarande sätt. Om handelsbolaget under året även betalat ut lön eller annan förmån till arbetstagare och som arbetsgivare gjort avdrag från arbetsgivaravgifterna enligt 2 kap. 5 a §, skall delägarna medges avdrag från egenavgifterna högst med så stort belopp att delägarnas sammanlagda avdrag från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget och handelsbolagets avdrag från arbetsgivaravgifterna inte överstiger 42 600 kronor per år.

Avdrag enligt första stycket skall i angiven ordning avse arbetsmarknadsavgiften, sjukförsäkringsavgiften, arbetsskadeavgiften, efterlevandepensionsavgiften och föräldraförsäkringsavgiften.

Vid beräkning av avdrag enligt denna paragraf skall hänsyn inte tas till avdrag som beräknats på grund av avgiftsunderlag som redovisats i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 9 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483.)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången beträffande avgifter som avser inkomster som uppburits efter ikraftträdandet.

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 5 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

5 §⁴

Uppgiftsskyldighet enligt 4 § föreligger först efter föreläggande av skattemyndigheten beträffande

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, som getts ut av fysisk person eller dödsbo och inte utgör omkostnad i näringsverksamhet, om skatteavdrag inte har gjorts och det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

2. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete i andra fall än som avses i 1 om det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året samt förmån av fritt logi ombord för arbetstagare som avses i punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370),

2a. ersättning och förmån som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 17 a § skattebetalningslagen (1997:483)

3. följande slag av ersättningar om det har angetts i kontrolluppgiften att sådan ersättning har lämnats

a) kostnadsersättning för resa i tjänsten med allmänt kommunikationsmedel, hyrbil eller taxi, motsvarande gjorda utlägg,

b) kostnadsersättning för logi vid sådan resa i tjänsten som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen, motsvarande gjorda utlägg,

c) representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg,

d) ersättning för ökade levnadskostnader vid sådan resa i tjänsten som avses i punkterna 3 och 3 a av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen eller för kostnader för resa med egen bil i tjänsten eller kostnader för drivmedel för bilförmånshavares resa med förmånsbilen i tjänsten, i den mån ersättningarna enligt 8 kap. 19 och 20 §§ skattebetalningslagen (1997:483) inte skall ligga till grund för beräkning av

⁴ Senaste lydelse 1997:548.

beräkning av skatteavdrag.

skatteavdrag.

Prop. 2000/01:7

Bilaga 2

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas första gången vid 2003 års taxering.

Häri genom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) dels att 61 kap 1 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 61 kap. 22 §, av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagna lydelse***61 kap.**

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- marknadsvärde i 2 §,
- kostförmån i 3 och 4 §§,
- bilförmån i 5-11 §§,
- reseförmån med inskränkande villkor i 12-14 §§,
- ränteförmån i 15-17 §§, och
- justering av förmånsvärde i 18-21 §§.

I detta kapitel finns bestämmelser om

- marknadsvärde i 2 §,
- kostförmån i 3 och 4 §§,
- bilförmån i 5-11 §§,
- reseförmån med inskränkande villkor i 12-14 §§,
- ränteförmån i 15-17 §§, och
- justering av förmånsvärde i 18-22 §§

22 §

Värdet av en bostads- och kostförmån som utges av en fysisk person till en annan fysisk person och som åtnjuts i utgivarens hushåll skall, om förmånen inte skall hänföras till en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet beräknas enligt följande.

1. förmån av fri bostad skall värderas till 600 kr för hel kalendermånad eller 20 kr per dag för del av kalendermånad och

2. förmån av fri kost skall värderas till 50 kr för två eller flera fria måltider per dag. En fri måltid per dag åsätts inget förmånsvärde.

Om den skattskyldige lämnar ersättning för förmånen, skall förmånsvärdet beräknas enligt första stycket minskat med vad han har betalat.

Förteckning över de remissinstanser som har yttrat sig över Riksskatteverkets promemoria Förenklad skattedeklaration (A3000-1017-00/100)

Prop. 2000/01:7
Bilaga 3

Efter remiss har yttrande inkommit över Riksskatteverkets promemoria Förenklad skattedeklaration från Kammarrätten i Jönköping, Länsrätten i Stockholms län, Riksförsäkringsverket, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Samhällsvetenskapliga fakultetsnämnden vid Lunds universitet, Företagarnas Riksorganisation, Landsorganisationen i Sverige, Lantbrukarnas Riksförbund, Pensionärernas Riksorganisation, Svensk Handel (sammanslagning av Sveriges Köpmannaförbund, Grossistförbundet och Handelsarbetsgivarna), Svenska Byggnadsarbetarförbundet och Sveriges Byggindustrier (namnändrat från Byggentreprenörerna). Ett gemensamt yttrande har inkommit från Svenska Arbetsgivareföreningen och Sveriges Industriförbund.

1. Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)
dels att 8 kap. 8 och 15 §§, 10 kap. 9 §, 11 kap. 19 § och 15 kap. 6 §,
skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 10 kap. 13 a och
17 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

8 §

Skatteavdrag skall göras med 30 % av

1. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en juridisk person,
2. sådan ersättning för arbete som betalas ut till en fysisk person och är sidoinkomst för mottagaren,
3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen, *och*
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka.

3. ersättning som inte avser en bestämd tidsperiod eller inte betalas ut vid regelbundet återkommande tillfällen,
4. ersättning för arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka, *och*
5. *sådan ersättning för arbete som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 9 § andra stycket.*

Om ersättning som avses i första stycket 3 betalas ut tillsammans med ersättning som utgör mottagarens huvudinkomst, skall skatteavdrag göras enligt grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

15 §

Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad skall beräknas enligt värdetabeller.

Värdet av förmån av någon annan bostad här i landet än semesterbostad *eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen (1999:1229)* skall beräknas enligt värdetabeller.

Tabellerna skall ha följande grunder. Landet delas in i områden som är väsentligen enhetliga i fråga om boendekostnader. Förmånsvärdet av en bostad skall bestämmas inom varje område till det genomsnittliga värdet beräknat per kvadratmeter bostadsyta för jämförbara bostäder inom området. För en bostad utanför tätort med närmaste omgivning skall dock värdet bestämmas till 90 % av det lägsta av nämnda genomsnittsvärden.

10 kap.
9 §⁵

En skattedeklaration skall lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,
2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,
3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),
4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § nämnda lag, allt om inte annat följer av 31 eller 32 §,
5. den som är grupphuvudman, och
6. den som omfattas av beslut enligt 11 §.

En fysisk person eller ett dödsbo som har betalat ut ersättning för arbete till en annan fysisk person får lämna en förenklad skattedeklaration, om ersättningen inte utgör utgift i en av utbetalaren bedriven näringsverksamhet.

13 a §

En förenklad skattedeklaration enligt 9 § andra stycket skall lämnas för varje redovisningsperiod under vilken ersättning för arbete betalats ut.

17 a §

En förenklad skattedeklaration enligt 9 § andra stycket skall ta upp

- 1. nödvändiga identifikationsuppgifter för både utbetalaren och betalningsmottagaren,*
- 2. uppgift om den redovisningsperiod för vilken redovisning lämnas,*
- 3. uppgift om den ersättning för vilken utbetalaren är skyldig att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter,*
- 4. verkställt skatteavdrag,*
- 5. periodens arbetsgivaravgifter, och*

⁵ Senaste lydelse 1998:347.

6. de ytterligare uppgifter som behövs för beräkning och kontroll av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad en förenklad skattedeklaration skall ta upp.

En förenklad skattedeklaration skall lämnas för varje betalningsmottagare.

11 kap.

19 §

Av 21 kap. följer att beslut om skatt kan omprövas av skattemyndigheten.

Vid en omprövning skall skatten bestämmas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om en tillförlitlig beräkning inte kan göras på ett sådant sätt, skall skatten bestämmas efter vad som framstår som skäligt med hänsyn till vad som har kommit fram (*skönsbeskattning*). Därvid får, om inte omständigheterna talar för något annat, varje skatt som enligt 18 § har bestämts till noll kronor bestämmas till det högsta av de belopp som har bestämts för den skatten vid någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna. I detta fall skall dock beslut rörande mervärdes-skatt kvarstå, om endast överskjutande ingående skatt har bestämts för de tre perioderna.

Bestämmelserna i andra stycket tredje meningen gäller inte i fråga om skatt som har redovisats i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 9 § andra stycket.

15 kap.

6 §

Förseningsavgift skall tas ut med 1 000 kronor om den som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller en periodisk sammanställning inte gjort detta inom föreskriven tid. Förseningsavgift tas dock inte ut när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket.

Förseningsavgift tas dock inte ut när en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 9 § andra stycket får lämnas eller när det är fråga om en särskild skattedeklaration enligt 10 kap. 32 § första stycket.

Förseningsavgift tas inte ut om den skattskyldige har avlidit.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
 2. Den nya bestämmelsen i 8 kap. 15 § tillämpas första gången på förmån som getts ut efter ikraftträdandet.
 3. Övriga bestämmelser tillämpas första gången i fråga om skatteavdrag och arbetsgivaravgifter som avser beskattningsåret 2002.

2. Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 5 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap. **5 §⁶**

Uppgiftsskyldighet enligt 4 § föreligger först efter föreläggande av skattemyndigheten beträffande

1. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete, som getts ut av fysisk person eller dödsbo och inte utgör omkostnad i näringsverksamhet, om skatteavdrag inte har gjorts och det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 1 000 kronor för hela året,

2. ersättning och förmån med anledning av tillfälligt arbete i andra fall än som avses i 1 om det som mottagaren sammanlagt fått haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året samt förmån av fritt logi ombord för arbetstagare som avses i punkt 1 av anvisningarna till 49 § kommunalskattelagen (1928:370),

2 a. ersättning och förmån som redovisats i en förenklad skattekommunikation enligt 10 kap. 9 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483),

3. följande slag av ersättningar om det har angetts i kontrolluppgiften att sådan ersättning har lämnats

a) kostnadsersättning för resa i tjänsten med allmänt kommunikationsmedel, hyrbil eller taxi, motsvarande gjorda utlägg,

b) kostnadsersättning för logi vid sådan resa i tjänsten som avses i punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen, motsvarande gjorda utlägg,

c) representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg,

d) ersättning för ökade levnadskostnader vid sådan resa i tjänsten som avses i punkterna 3 och 3 a av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen eller för kostnader för resa med egen bil i tjänsten eller kostnader för drivmedel för bilförmånshavares resa med förmånsbilen i tjänsten, i den mån ersättningarna enligt

d) ersättning för ökade levnadskostnader vid sådan resa i tjänsten som avses i punkterna 3 och 3 a av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen eller för kostnader för resa med egen bil i tjänsten eller kostnader för drivmedel för bilförmånshavares resa med förmånsbilen i tjänsten, i den mån ersättningarna enligt

⁶ Senaste lydelse 1997:548.

8 kap. 19 och 20 §§ skattebetal- 8 kap. 19 och 20 §§ skattebetal- Prop. 2000/01:7
ningslagen (1997:483) inte skall ningslagen inte skall ligga till grund Bilaga 4
ligga till grund för beräkning av för beräkning av skatteavdrag.
skatteavdrag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången
vid 2003 års taxering.

3. Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)
dels att 61 kap. 1, 4 och 18 §§ skall ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 61 kap. 3 § skall lyda ”Kostförmån och bostadsförmån”,
dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 61 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

61 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- marknadsvärde i 2 §,
- kostförmån i 3 och 4 §§,
- bilförmån i 5–11 §§,
- reseförmån med inskränkande villkor i 12–14 §§,
- ränteförmån i 15–17 §§, och
- justering av förmånsvärde i 18–21 §§.

I detta kapitel finns bestämmelser om

- marknadsvärde i 2 §,
- kostförmån och bostadsförmån i 3–4 §§,
- bilförmån i 5–11 §§,
- reseförmån med inskränkande villkor i 12–14 §§,
- ränteförmån i 15–17 §§, och
- justering av förmånsvärde i 18–21 §§.

3 a §

Värdet av bostadsförmån och kostförmån som en fysisk person får av en annan fysisk person och som utges i dennes hushåll skall beräknas till

- 1. 600 kronor för hel kalendermånad eller 20 kronor per dag för del av kalendermånad för fri bostad, och*
- 2. 50 kronor för två eller flera fria måltider per dag.*

En fri måltid per dag skall inte tas upp.

4 §

Om den skattskyldige lämnar ersättning för kostförmånen, skall förmånsvärdet beräknas till värdet för *kosten* enligt 3 § minskat med vad han har betalat.

Om den skattskyldige lämnar ersättning för kostförmånen *eller bostadsförmånen*, skall förmånsvärdet beräknas till värdet för *förmånen* enligt 3 *eller 3 a* §§ minskat med vad han har betalat.

18 §

Värdet av kostförmån enligt 3 § och bilförmån enligt 5–9 §§ skall justeras uppåt eller nedåt, om det finns särskilda skäl.

Värdet av kostförmån enligt 3 och 3 a §§ och bilförmån enligt 5–9 §§ skall justeras uppåt eller nedåt, om det finns särskilda skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas första gången på förmån som getts ut efter ikraftträdandet.

4. Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:000)

Härigenom föreskrivs i fråga om i socialavgiftslagen (2000:000)¹
dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 2 kap. 31 §, av följande lydelse,

dels att det i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen skall införas en ny punkt, 6, av följande lydelse.

2 kap.

31 §

Vid beräkning av arbetsgivaravgifter som redovisas i en förenklad skattedeklaration enligt 10 kap. 9 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483), skall avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget. Hänsyn skall inte tas till avdrag enligt denna paragraf vid beräkning av avdrag enligt 29 och 30 §§.

6. Bestämmelsen i 2 kap. 31 § skall tillämpas i fråga om avgiftspliktig ersättning som betalas ut från och med den 1 januari 2002.

¹ Lydelse enligt lagrådsremiss om ny socialavgiftslag.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2000-09-05

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Vängby, justitierådet Leif Thorsson, regeringsrådet Rune Lavin.

Enligt en lagrådsremiss den 24 augusti 2000 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
2. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter,
3. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:000).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn Catharina Abrahamsson.

Förslagen föranleder följande yttrande av *Lagrådet*:

Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen

10 kap. 9 §

Enligt författningskommentaren skall lagens regler om skattedeklaration även tillämpas på en förenklad skattedeklaration, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Eftersom det är fråga om två olika begrepp är det anförda inte självklart. Enligt Lagrådets mening bör efter mönster av 10 kap. 32 § fjärde stycket i lagen som en ny andra mening i det föreslagna nya stycket tas in följande föreskrift: "Vad som i denna lag sägs om skattedekclarationer skall, om inte något annat anges, gälla även förenklade skattedeklaration." Med en sådan lydelse måste bestämmelserna om förenklade skattedeklaration göras så fullständiga att de åtminstone tolkningsvis omfattar alla undantag från de allmänna reglerna om skattedeklaration som avses skola gälla. Detta är också rimligt.

En viss osäkerhet kan råda om förhållandet mellan systemet med förenklade skattedeklaration och det vanliga systemet. Om förutsättningar föreligger för att förenklad skattedeklaration skall kunna användas, innebär förslaget att den uppgiftsskyldige kan lämna en sådan deklaration, även om han tidigare under året lämnat vanliga skattedeklaration, och att även den som lämnat en vanlig skattedeklaration, ehuru för sent, kan undgå förseningsavgift. Lagrådet har inte något att invända mot sådana lösningar men hemställer att det övervägs under det fortsatta beredningsarbetet, om ytterligare bestämmelser behövs angående förhållandet mellan de båda systemen.

Bestämmelsen i 17 a § andra stycket har formulerats som ett bemyndigande. Regeringen får emellertid redan med stöd av 8 kap. 13 § första stycket 1 regeringsformen besluta föreskrifter om verkställighet av lag. Något ytterligare bemyndigande för regeringen i detta avseende är således obehövligt. Vid föredragningen inför Lagrådet har upplysts att avsikten inte heller varit att bestämmelsen skulle innehålla ett formligt bemyndigande utan endast att erinra om förekomsten av ifrågavarande verkställighetsföreskrifter. Det enklaste sättet på vilket detta syfte kan uppnås är, enligt Lagrådets mening, att byta ut orden "får meddela" mot ordet "meddelar".

Bestämmelsen i 17 a § tredje stycket har närmare samband med bestämmelsen i 13 a § än med övriga bestämmelser i 17 a § och bör placeras som ett andra stycke i 13 a §.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 14 september 2000

Närvarande: statsministern Persson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, Freivalds, Thalén, Ulvskog, Sahlin, von Sydow, Pagrotsky, Messing, Rosengren, Larsson, Wärnersson, Lejon, Lövdén, Ringholm

Föredragande: statsrådet Ringholm

Regeringen beslutar proposition 2000/01:7 Förenklad skattedeklaration